

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02022/20-24

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněného, XXXXXX, se sídlem XXXXXX proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02022/20-11 ze dne 4. srpna 2020, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Podkladem pro řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v souvislosti s neoprávněným zveřejňováním osobních údajů na webových stránkách dostupných na internetové adrese XXXXXX byl spisový materiál shromážděný na základě podnětů doručených Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), týkajících se možného porušení povinností při zpracování osobních údajů obviněným, XXXXXX, se sídlem XXXXXX (dále jen „obviněný“).

[2] Ze spisového materiálu bylo zřejmé, že obviněný na předmětných webových stránkách v přesně nezjištěné době, nejméně však ode dne 11. května 2020, a to minimálně do dne 23. června 2020, uveřejnil dokumenty obsahující osobní údaje třiceti subjektů údajů v různém rozsahu sestávající vesměs ze jména, příjmení, titulu, rodného čísla, rodného příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a dalších informací uvedených v rámci jednotlivých dokumentů, aniž by tomuto zpracování svědčil některý z právních titulů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“).

[3] Z uvedeného důvodu proto správní orgán prvního stupně vydal příkaz čj. UOOU-02022/20-5 ze dne 23. června 2020, jímž bylo jednání obviněného kvalifikováno jako přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. a zároveň byla obviněnému uložena pokuta ve výši 150 000 Kč. Uvedený příkaz však byl posléze zrušený na základě odporu obviněného.

[4] Výsledkem pokračujícího řízení o přestupku pak bylo vydání rozhodnutí čj. UOOU-02022/20-11 ze dne 4. srpna 2020 (dále jen „rozhodnutí“), jímž ovšem obviněný byl opětovně uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. a byla mu uložena pokuta ve výši 150 000 Kč, neboť porušil některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 obecného nařízení, čehož se jako správce osobních údajů dopustil tím, že minimálně ode dne 11. května 2020, a to nejméně do dne 23. června 2020 uveřejnil dokumenty obsahující osobní údaje třiceti ve výroku rozhodnutí vyjmenovaných subjektů údajů v různém rozsahu sestávající vesměs ze jména, příjmení, titulu, rodného čísla, rodného příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a dalších informací obsažených v jednotlivých ve výroku rozhodnutí uvedených dokumentech, aniž by tomuto zpracování svědčil některý z právních titulů podle čl. 6 odst. 1 obecného nařízení. Pro úplnost nutno doplnit, že zřejmé nesprávnosti ve výroku i odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí byly v souladu s ustanovením § 70 správního řádu opraveny prostřednictvím vydání rozhodnutí čj. UOOU-02022/20-18 ze dne 11. září 2020 a rozhodnutí čj. UOOU-02022/20-19 ze dne 14. října 2020.

[5] Proti rozhodnutí se však obviněný ohradil několikrát doplňovaným rozkladem.

II. Obsah rozkladu

[6] V rozkladu obviněný především připomenul blíže nijak nespécifikované usnesení dozorujícího státního zástupce XXXXXX, podle něhož má být celý server obviněného výsledkem vážné duševní poruchy, a tudíž obviněnému nelze ukládat jakékoli sankce nebo na něm nelze požadovat žádné výmazy informací, přičemž k žádnému zveřejnění nemělo dojít.

[7] Dále, jak obviněný uvedl, Úřad si odůvodnění upravuje nikoli podle právních nároků, ale především podle stylistické argumentace obviněného. Nejprve se totiž mělo jednat „o nějaký nahodilý údaj, který je však součástí základního práva na veřejný proces“. V okamžiku, kdy ale obviněný použil argumentaci o šíření veškerých osobních údajů ze strany katastrálních úřadů, Úřad měl argumentovat, že „se jedná o všechny informace o čemkoliv“, což by vedlo ke zrušení veřejnoprávního zpravodajství včetně internetu.

[8] Obviněný také upozornil, že v jednom řízení s Úřadem byl úspěšný, přičemž probíhá řízení o odškodnění. Proto obviněný žádá, aby jej Úřad již neobtěžoval vedením dalších procesů.

[9] Rozklad pak obsahuje řadu vulgarit, která však v rámci toto řízení nemají žádnou relevanci.

[10] Obviněný proto navrhl napadené rozhodnutí zrušit v celém rozsahu.

III. Rozhodné právo

[11] Ustanovení čl. 6 odst. 1. obecného nařízení zní: „Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.“

[12] Ustanovení § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. zní: „Správce nebo zpracovatel podle hlavy II se dopustí přestupku tím, že... b) poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679“.

IV. Posouzení orgánem druhého stupně

[13] Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a nejprve se zabýval argumentací obviněného.

[14] Především shledal, že argumentace obviněného v rámci podaného rozkladu postrádá logickou konzistenci a také, jak již bylo uvedeno výše, obsahuje řadu vulgarit, jimiž se odvolací orgán i vzhledem k jejich irelevanci nehodlá jakkoli zabývat.

[15] Přes výše uvedené odvolací orgán konstatoval, že argumentace obviněného ohledně účelového přizpůsobování odůvodnění ani duševní poruchy nebyla nijak doložena a nemá ani žádnou oporu ve spisovém materiálu. Stejně tak, jak vyplývá především z úředního záznamu čj. UOOU-02022/20-3 ze dne 11. května 2020 pořízeného správním orgánem prvního stupně, je nepochybné, že obviněným byly předmětné osobní údaje zveřejněny.

[16] Co se týká zveřejněných výpisů z katastru nemovitostí, ten je sice veřejným seznamem. Nicméně zároveň je nutno připomenout § 53 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, podle něhož je možno předmětné údaje použít jednak v souladu s § 1 odst. 2 zákona č. 256/2013 Sb., tedy k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, k ochraně zájmů státní památkové péče, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí a pro účely vědecké, hospodářské a statistické, včetně tvorby souvisících informačních systémů, přičemž tento rámec obviněný zjevně překročil. Dále by bylo možno podle § 53 zákona č. 256/2013 Sb. údaje z katastru šířit za splnění podmínek prováděcího předpisu a se souhlasem Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, nicméně obviněný žádný takovýto souhlas nedoložil.

[17] Odvolací orgán také připomíná, že předchozí, resp. další řízení vedená ze strany Úřadu vůči obviněnému nemají na toto řízení žádný přímý vliv. Obviněný nadto na základě zrušení jednoho z výroků rozhodnutí čj. UOOU-09787/18-11 ze dne 19. prosince 2018 mylně vyvozuje, že byl v předmětném řízení zcela úspěšný.

[18] Celkově pak odvolací orgán v souladu se správním orgánem prvního stupně neshledal žádný relevantní právní titul svědčící předmětnému zpracování. Obviněný především nedoložil žádný souhlas subjektu údajů. Předmětné zveřejnění osobních údajů také nelze kvalifikovat podle čl. 6 odst. 1 písm. c) a e) obecného nařízení jako zpracování, které je nezbytné pro plnění úkolů uložených zákonem anebo pro výkon úkolu prováděného ve veřejném zájmu či pro výkon veřejné moci. Takovéto zpracování by totiž muselo být založeno dalším doplňkovým právním titulem. Jím je i § 17 zákona č. 110/2019 Sb. umožňující zpracovávat osobní údaje pro novinářské účely (resp. posledně uvedené ustanovení představuje právní titul pro veřejnoprávní zpravodajství včetně internetu), pokud lze dospět k závěru, že v dané věci existuje legitimní zájem na tom, aby se osobní údaje staly součástí veřejné diskuse. To platí především, pokud jsou dotčeny osoby veřejně činné v souvislosti se svou veřejnou činností. Nic takového však v traktovaných případech nelze ani doložit, ani vyvozovat. Dále by přicházelo v úvahu zpracování na základě čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení, bylo-li by nezbytné pro ochranu určitých relevantních zájmů. Ty však nelze chránit prostřednictvím zveřejnění osobních údajů, jak jej praktikoval obviněný, ale výhradně prostřednictvím příslušných řízení. Použití předmětných osobních údajů ryze v rámci těchto řízení, tedy v rámci řádného projednávání trestněprávní nebo občanskoprávní věci, by pak primárně bylo v souladu s obecným nařízením, což ostatně konstatoval i správní orgán prvního stupně.

[19] Dále odvolací orgán po celkovém přezkoumání neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně žádná pochybení způsobující nezákonnost rozhodnutí. Zejména se mu jeví jako přiměřená výše pokuty vyměřené při samé dolní hranici sazby.

[20] Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 4. března 2021

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)